

April-Juni 2019

(Verschijnt 4 maal per jaar)

Africa Inland Mission

Nederland

Nieuwsbrief

In dit blad:

.....het is elke dag Pinksteren!	2
Annemarie Boks	4
Jurgen en Katja Hofmann	6
Léonie Dieleman	8
Ard en Carin de Leeuw	11
Bestuursleden gezocht	13
Adressen werkers	14
Verjaardagen werkers	14
Bestuur AIM International	15

Africa Inland Mission International is een ANBI erkende organisatie waardoor giften aftrekbaar zijn.

Bankrekening is NL91 RABO 0155 6577 12 t.n.v. AIM International te Wageningen.

Aangesloten bij Missie Nederland

Het is toegestaan om artikelen uit deze nieuwsbrief over te nemen mits met bronvermelding.

.....het is elke dag Pinksteren!

De pinksterdagen zijn net achter de rug. Hemelvaart is ook nog niet zo lang geleden. Het is lekker weer en 's avonds lang licht. Een mooie tijd van het jaar. De meeste mensen ervaren het ook als een korte vakantie waar ruim de gelegenheid is om familie, burens of juist onbekenden te ontmoeten. Tijdens deze dagen worden vele festivals georganiseerd zijn er mooie pinkster-ontmoetingen en worden de nodige sportieve events georganiseerd. Vaak ook even een mooi moment om de boel de boel te laten, je laten verwennen en zover het mogelijk is de accu weer op te laden.

Tijdens het lezen van de krant werd mijn aandacht getrokken door een interview met Jan Otten, schrijver, dichter die op latere leeftijd tot geloof is gekomen. Op een mooie manier beschrijft hij zijn pinkster-ervaring van 13 jaar terug.

"Wat me enorm raakt is dat Jezus bij zijn hemelvaart niets nalaat. Geen leer, geen regeltjes, geen wetten, zelfs geen opvolger. Alleen zijn liefde, het enige wat hij te bieden heeft, en precies dat dringt niet tot de mensen door. Er

ontstaat na zijn hemelvaart een gapend gemis en uit dat zwarte gat verschijnt de gemeenschap van gelovigen. het geestelijke wordt fysiek, een adem die van buitenaf door je heen blaast en een lichamelijke reactie ontlokt.

Lourdes

Otten denkt terug aan een pinkstervaring van 13 jaar geleden, beschreven in zijn boek 'Onze Lieve Vrouwe van de schemering', toen hij met zijn zieke broer op bedevaart ging naar Lourdes. "Michiel noemde zichzelf niet gelovig, maar hij schuifde bijna liturgisch langs de Mariagrot. In zijn handpalm, waarin hij door zijn ziekte geen gevoel meer had, probeerde hij vol overgave een druppel op te vangen. Dat roerde mij zeer. Michiel is twee jaar geleden gestorven, maar toen in Lourdes is hij genezen. Daar waren we het over eens. Niet omdat hij de ziekte niet meer onder de leden had, maar omdat hij op dat ogenblik net zo ziek was als ik. Als je 't mij vraagt, deden die druppels hem de Geest ervaren."

Trouw, zaterdag 8 juni 2019

Een prachtige ervaring met een geweldige kern van waarheid.

Wat een rust straalt de ervaring ook uit. Je probeert het je zelf ook in te beelden. Het, met moeite maar overtuigend, uitstrekken van de handen om vol verlangen, vol overgave te ontvangen.....Prachtig.

En bij het ontvangen geeft God genezing, niet altijd op de manier zoals wij voor ogen hadden maar op Zijn manier en dat kan heel anders zijn en heel helend werken.

Vast kent u ook wel getuigenissen / ervaringen vanuit uw eigen omgeving of uit uw eigen leven. Dit zijn bijzondere momenten die gekoesterd mogen worden. Het is ook goed dat we er zo nu en dan ook weer op gewezen worden. Het kan ons ook weer richting en doel geven.

Een ander mooi voorbeeld in de Bijbel waaraan ik moest denken en die mij ook motiveert om Hem te volgen is de vastberadenheid in geloof van de bloed-vloeïende vrouw. Jezus liep in een grote menigte en werd van alle kanten aan-geraakt. De bloed-vloeïende vrouw had gehoord van Jezus en had haar zinnen gezet op de mogelijkheid om Jezus aan te raken want ze dacht: Als ik alleen

zijn kleren maar kan aanraken, zal ik al gered worden, en zo gebeurde het. Juist na die ene aanraking hield Jezus halt omdat Hij wist dat Hij was aangeraakt in vol verwachting en vol verlangen.....de vrouw stond te trillen....en toen zei Jezus tegen haar: Uw geloof heeft u gered; ga in vrede en wees genezen van uw kwaal. ...

Marcus 5:24-34

Laten wij ook vol Verlangen en vol Verwachting op weg gaan, de wereld in, in vol vertrouwen dat Zijn Geest ons zal leiden. Immers het is elke dag Pinksteren!

Nieuws van heinde en ver...

Annemarie Boks

Annemarie, werkzaam in Congo, houdt zich, samen met een team, bezig met voorlichting over aids. Ze doet dit o.a. via films, gesprekken, en radioprogramma's

Ha, vorige keer begon ik te vertellen dat de tijd vliegt, en dat kan ik nu weer bevestigen.

Het is alweer juni en tijd voor een volgende bijdrage voor het kwartaalblad van AIM. Ik heb het druk, ook al heb ik de afgelopen week niets gedaan. Op Hemelvaartsdag was ik namelijk ziek met malaria en ben best nog wel moe. Heb dus gewoon besloten een week uit te rusten, ondanks dat ik ook gasten heb uit Bunia.

In maart en april heb ik het jaarverslag afgeschreven voor CECA

en het zendingsplatform van Parousia. Een korte impressie is door de kerkpresident gegeven tijdens de Algemene Vergadering eind april tijdens zijn verslag.

Ja, ik ben in Bunia geweest voor bijna een week voor de Algemene Vergadering. Het was goed om oude vrienden weer te zien en nieuwe vrienden te maken. Alleen, de wegen

in Congo zijn nog steeds miserabel. Ongeveer 60 km van Bunia kwamen we (onze district kerkpresident had een bus gehuurd voor de afgevaardigden van Adi en Aru district) vast te zitten achter een omgevallen vrachtwagen vol met hout die in zijn val ook nog eens twee andere vrachtwagens had geraakt die niet meer verder konden. Een vierde vrachtwagen was vast komen

te zitten in de modder op de rest van de weg. En we moesten dus in de bus overnachten. Dat is echt niet lekker slapen. De volgende dag konden we na twee uur verder, maar na een half uur kwamen we voor de rest van de ochtend weer vast te zitten.

Uiteindelijk kwamen we om 14.00u bij de kerk aan in Bunia waar de vergadering gehouden zou worden en werden we verwelkomd met een maaltijd. Ik kon de rest van de middag uitrusten, maar de district kerkleiders moesten door naar een vergadering om de grote vergadering voor te bereiden. Woensdag tot en met zaterdag waren we in die Algemene Vergadering. Eerst met het lezen van verslagen, waarna voorstellen vanuit die verslagen besproken werden, eerst in kleine groepen en erna in de grote groep. En toen was het al vrijdagmiddag en werd er besloten de verkiezingen voor een nieuwe kerkpresident, vicepresident en regio-leiders op zaterdag te houden. Er is veel voor gebeden, niet alleen in CECA maar ook erbuiten. Alle stemmen waren unaniem. Onze nieuwe kerkpresident is Agupio Amanio en de vicepresident is Pilo Guna (hij gaat verder met zijn bediening).

Er zijn vijf regio-leiders verkozen, voor de drie kerkdistricten die er nu zijn (Uele, Centrale, en Kivu) maar ook Uganda en Kinshasa vormen nu een regio. Wie van de verkozen regio-leiders waar gaat dienen, wordt in

een bestuursvergadering van CECA besloten, in juli.

Links: Agupio, Rechts: Pilo

Tijdens de Algemene Vergadering heb ik kennis gemaakt met een dominee die in Uganda werkt en hij vertelde dat ze een bestuursvergadering in Koboko gaan hebben in juni. En Koboko is hier niet echt ver vandaan. Dus hebben we besloten dat ik een workshop 'Kanalen van Hoop' voor hen ga organiseren. Dit betekent dat alles wat ik uit de grote map heb vertaald naar het Frans, nu weer naar het Engels vertaald moet worden. En daar ben ik bijna mee klaar. Ik heb echter nog geen data gehoord van de vergadering in Koboko. Verder wordt er voor de nieuwe leiders in november een workshop georganiseerd in Bunia. En heb ik twee workshops in Aru (schooldominees en IPASC) van de zomer.

Met de kinderen van Bethsaïda gaat het over het algemeen goed. De jongen die we van dichtbij hebben gevolgd in Ingbokolo werkte in het begin van het schooljaar nog steeds slecht, maar staat nu op 54%, wat hier in Congo slagen is. Dus we hebben besloten hem dit jaar te blijven ondersteunen en te zien of hij over gaat. Zo niet, dan weet hij dat hij niet meer ondersteund gaat worden. Een andere jongen die we dit schooljaar zijn gaan helpen, werkte goed tot mei. Toen bleef hij weg van school, is ook in Aba en Durba geweest, en we hebben besloten dat als hij wegblijft van school, hij het geld dat wij in hem geïnvesteerd hebben terug moet betalen.

Mijn gezondheid was tot eind mei goed maar zoals gezegd heb ik malaria gehad. Langzaam krijg ik meer energie, maar mijn gasten hebben me niet echt veel gezien. Alleen donderdag zijn Abbie en ik samen naar de kraam gegaan voor de HIV testen tijdens de zwangerschap, en heeft Abbie een aantal foto's gemaakt. Heel leuk,

want zelf maak je geen foto's van jezelf. Dat is een nadeel van alleen zijn. We hebben ook een review gedaan over m'n werk en hoe het gaat, en ook de situatie in Congo besproken (heel kort). We zitten op een lijn, Congo mag dan wel een 'Christelijk' land zijn, er zijn nog genoeg mogelijkheden voor long- en shortterm zendelingen om de bevolking te dienen. Al is het alleen maar om de Mbororo, die vanuit West Afrika met hun vee naar het oosten trekken. Zij mengen Islam met tradities, en zijn een niet bereikte bevolkingsgroep.

Lofprijs:

-Voor de verkiezingen die in eenheid afgerond zijn,

-Voor Gods bescherming onderweg.

Gebod:

-Voor de voorbereiding van de workshops dit jaar.

-Voor de kinderen van Bethsaïda.

Dank u wel voor uw gebed. Gods rijke zegen,

Annemarie Boks

Jurgen en Katja Hofmann

Lieve familie en vrienden,

Sinds de laatste nieuwsbrief is er weer veel te vertellen.

Even een bezoekje

U kent dat wel, je bent net lekker

aangeschoven om samen van de lunch te genieten en dan hoor je een helikopter in de verte aankomen. "Papa! Mama! Hij gaat landen bij de rivier!"

We zien een bekend gezicht: Jean-Christophe, de piloot die Jurgen vorig jaar ophaalde en naar het ziekenhuis bracht.

Eén van de passagiers, Leoni, werkt voor de Seed-Company. De Seed-Company wil graag beginnen met vertaalwerk voor het Tanala gebied. Omdat wij al heel wat vertaalwerk verricht hebben kwamen ze 'even' op bezoek. Twintig minuten later stegen ze weer op. In het korte gesprek hebben we afgesproken dat, wanneer het vertaalproject begint, wij onze materialen beschikbaar stellen.

Dieven, veiligheid en bakerpraatjes

Zo'n bezoekje van een helikopter bevestigd de mensen hier in hun ideeën, namelijk dat wij toch wel heel belangrijk moeten zijn. Daarnaast worden we ook wel eens gezien met een fototoestel of camera. Dat betekent natuurlijk dat wij ook beveiligingscamera's zullen hebben,

net als in de Hollywood films.

De mensen in het gebied worden geplaagd door diefstallen. Ook wordt er ingebroken als de mensen weg zijn.

Ontzettend vervelend maar wij hebben er niet direct last van omdat de dieven bang voor ons zijn. Iedereen 'weet' natuurlijk dat wij ook vrienden bij de politie hebben.

Meestal zit je niet zo te wachten op bakerpraatjes maar in dit geval schaad het ons werk niet maar ze zorgen er wel voor dat we voorlopig geen ongewenste gasten krijgen.

Uitbreiding

Jurgen gaat wekelijks naar een kerkje in Tanamboea en geeft daar lessen aan de hand van de Bijbelverhalen. Nu zijn er duidelijke plannen om een eigen gebouw neer te zetten zodat er meer ruimte en vrijheid is. Een positieve ontwikkeling omdat lessen onder meer leren dat we als christenen moeten samenwerken. Deze samenwerking uit zich nu in de bouw van een kerkje. De één gaf rijst (wat verkocht kan worden), de ander geld en weer een ander helpt bij de bouw. Het gebouw zal een centrale plek worden waar studies, erediensten en andere samenkomsten georganiseerd kunnen worden.

Ambohitsara

In februari schreven we over Ambohitsara. Het dorp waar de deur

dicht leek te gaan. Jurgen reisde toch elke zondag nog door het dorp. Wat blijkt! De zonen van de koning bovendien toverdokter (dezelfde man die aangaf dat men geen tijd heeft in zijn dorp) zijn nog steeds erg geïnteresseerd in de Bijbelverhalen. Terwijl de koning in zijn huis bleef, zette de jonge mannen een stoel neer en ontvingen Jurgen met een kopje koffie.

Lukas evangelie

Menja heeft het Lukas evangelie af! Alles is met de hand geschreven en moet nu dus in de computer worden ingevoerd. Dat is veel werk maar het geeft tegelijkertijd de gelegenheid om fouten te ontdekken en eventuele verkeerde vertalingen te corrigeren. Het is moeilijk om te kiezen welke woorden het best gebruikt kunnen worden.

Nu Menja zo lekker bezig is hebben we hem gelijk gevraagd om verder te gaan met het boek Handelingen. Hij is inmiddels bij het 17de hoofdstuk aanbeland.

Waterpompen

Ja, de materialen liggen klaar... Nee, de loodgieter is nog niet geweest. Het plan is mooi. Wij hebben de materialen gekocht, de president zou voor de loodgieter zorgen. De pompen zouden worden gerepareerd en pompbeheerders zouden aangesteld worden. De mensen gaan een klein bedrag per maand betalen en iedereen heeft schoon water en

iedereen is blij en gezond. Mooi plan toch? Ach, we wachten het af en we rekenen er voorlopig maar niet op. Dat scheelt een hoop irritatie.

Vakantie

Even na Pasen zijn we heerlijk een paar dagen naar Ranomafana geweest. Een mooi toeristisch plekje op maar vier uur rijden afstand. We hadden er ontzettend veel zin in.

Katja heeft met de vier oudste kinderen een kajaktocht gemaakt op de Namorona rivier, waar volgens de helpers krokodillen leven. Spannend! Daarnaast hebben we genoten van de andere dingen die wij zijn gaan zien als luxe: Warme douche, zwembad, zachte bedden enzovoorts. Het was weer even moeilijk om na de vakantie op te starten maar de lessen en het werk zijn weer in volle gang.

Graag tot de volgende keer!

Veel liefs van de familie Hofmann

Jurgen & Katja, Vanya, Issa, Abbey, Dani en Siemen

Léonie Dieleman

Spons en spaak

Of hij me had zien scheuren op de solex door het Zeeuwse land weet ik niet, maar onlangs vroeg een bekende: 'Zijn de banden van je fiets

alweer voldoende opgepompt?’ Hij refereerde aan wat ik had geschreven in een nieuwsbrief vorig jaar na terugkeer uit Mozambique over mijn (levens-)fiets; dat de banden een beetje zacht stonden wellicht. Ja, inmiddels zijn de banden weer flink opgepompt; ook is de trapas vervangen, zitten er nieuwe pedalen op en heb ik geen last meer van zadelpijn! Vorige week sprak ik iemand die werkzaam is in een West-

Afrikaans land en één van mijn vragen was dan ook of je daar kunt fietsen

..

Nederland

Als verlamd heb ik uiteraard gekeken naar de beelden van Beira na Cyclone Idai: De stad waar ik zo lang heb gewoond voor 90% ‘onthoofd’ en de *dramatische* overstromingen in de nabije omgeving. In Beira was sprake van dood tijd en laag water op het moment van het toeslaan van de orkaan, waardoor hevige overstromingen de stad zelf bespaard zijn gebleven. Ik zag op tv-beelden een bekende staan, die verbijsterd keek naar een weggeslagen brug. Ik

zag een jochie van een jaar of 12 zich door het slijk waden, de situatie nemend zoals hij was. Families op daken van huizen, omringd door water, waarvan de kinderen soms zwaaiden naar de filmende pers. Een vriend heeft een hele nacht met z’n kinderen onder z’n armen gestaan in het water dat maar verder steeg; hij is gelukkig opgepikt door één van de eerste boten die langskwamen net na het losbarsten van de orkaan.

Zoals de meesten van jullie weten, heb ik jaren ‘levenslessen’ gegeven aan jongeren in Beira. Ook hebben we regelmatig ons lessenpakket aangeboden aan volwassenen in de vorm van een ‘train-de-trainer’ cursus. GE-WEL-DIG om te doen en te zien hoe Afrikanen zich als droge sponzen volzogen met het lesmateriaal, de verhalen, de ideeën. Soms fungeerde de cursus ook als een soort investering in hun persoonlijk en gezinsleven. Ontroerend vond ik dat.. Het geheim van een spons is dat deze water kan absorberen en vasthouden. Dat is precies de bedoeling van zo’n ‘train-de-trainer’ cursus; dat mensen het opgenomen vocht later elders weer loslaten om zaden te bevochtigen in het leven van jongeren in hun omgeving. Heel graag had ik het door mij en enkele Mozambicanen gemaakte programma ook buiten de grenzen van Mozambique gedraaid voor AIM collega’s en hun locals. Met die gedachte ben ik ook uit Beira

vertrokken; ik had hiervoor toestemming van mijn Mozambicaanse veldleidster.

Voorjaar 2018 heb ik contact opgenomen met AIM Engeland, waar Nederland onder valt, over hoe dit te gaan aanpakken. AIM heeft een aantal jaren geleden echter haar doelstelling teruggebracht tot de oorspronkelijke en dat betekent helaas dat er momenteel geen focus meer is op jeugdwerk. Bij Woord & Daad heb ik geïnformeerd, maar zij waren juist van het principe 'train-de-trainer' afgestapt. De deuren leken zich op dit gebied dus te sluiten. Ondertussen was ik aan het zaaien, planten en wieden in m'n volkstuintje in Veere, genoot met volle teugen van een studie klassiek Hebreeuws en wachtte, terwijl ik mijn ogen en oren openhield, leiding over welke stap te nemen af.

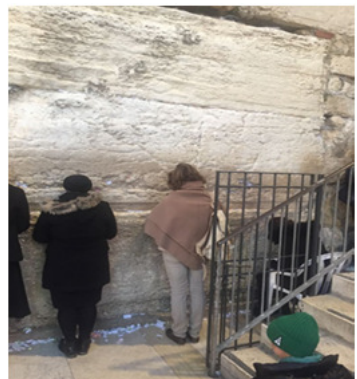
Bij kaasboerderij Schellach kocht iemand m'n boekje *'De vrouw die zeven koeien waard was.'* De echtgenoot van deze vrouw las het dezelfde avond nog en deed vervolgens navraag naar m'n telefoonnummer. Zo zat ik enkele dagen later aan de koffie bij dit echtpaar. Na het horen over m'n studie Hebreeuws en het voor de lol hebben van Franse lessen bij een achterbuurvrouw, suggereerde hij me contact op te nemen met Wycliffe. Daar ik Wycliffe altijd associeerde met Bijbelvertaalwerk – en mijn

Hebreeuws uiteraard niet op dát niveau zit – was dit nooit bij me opgekomen. Toen ik op hun site keek en zag dat ook alfabetiseringswerk één van hun speerpunten is, was m'n interesse gewekt! In Mozambique heb ik diverse malen vurig gewenst iets op het gebied van alfabetiseringswerk te kunnen doen.. In december heb ik contact met hen opgenomen, waarna een aantal voor mij gave, inspirerende gesprekken volgden.

Inmiddels ben ik ver in het sollicitatieproces en is de beslissendste fase achter de rug. Als voorbereiding op een uitzending zou ik eind augustus naar Engeland moeten voor een opleiding van 5 maanden op taalgebied en daarna waarschijnlijk voor taalstudie naar Frankrijk.

Puur ter gelegenheid van mijn 50e verjaardag was ik samen met een vriendin in Jeruzalem en dus niet voor een nieuwe uitzending zoals sommigen dachten.

Het was bijzonder om daar te zijn en op 2 februari bij de Klaagmuur te staan; niet met klachten maar met dank in mijn hart!

Nu terug naar de fiets..

Tijdens één van mijn afscheidsspeeches in Mozambique had ik een fietswiel bij me en een handvol spaken.

Met een spaak alleen kun je niet zoveel doen - die is van weinig waarde - maar zonder spaken kun je niet fietsen! De spaken zijn nl nodig om de kracht die komt vanuit de trapas door te geven aan de velgen. Een spaak die op z'n plek zit, valt niet op; maar een spaak die niet op z'n plek zit wel! Uit een dagelijkse traphandeling op de fiets kun je zo ook enkele levenswijsheden halen.

Enkele jaren geleden hoorde ik dat je niet alleen een kind, maar ook een kip of konijn kunt adopteren; zelfs een boom behoort tegenwoordig tot de mogelijkheden.

Nu wil ik aan u vragen of u op termijn misschien 'een spaak uit m'n fiets' wilt adopteren, zodat ik in de toekomst alfabetiserings-werk kan gaan doen.

Ook Wycliffe werkt met een achterban. Mijn TFC is naast Willeke de Pagter, Wilma Boone, Jan en Lieneke de Visser inmiddels uitgebreid met Aart & Lenny Prinsen en Petra Schot. Aan het begin van de zomer volgt meer informatie over de mogelijkheden van het 'adopter' van een spaak.

De vraag of u -opnieuw- een spaak uit m'n fiets zou willen 'adopter' vind ik een lastige.. Sommigen hebben bij mijn repatriatie uit Mozambique gezegd: 'Ik hoor het wel als je me er nodig hebt.' Anderen steunen, begrijpelijk, inmiddels iets/iemand anders en aan weer enkelen van jullie ga ik het voor het eerst vragen..

Tijdens mijn 'sabbatical' heb ik me als een spons volgezogen en ik hoop – zo mogelijk fietsend- straks elders het opgenomen vocht te verspreiden, zodat daar iets kan groeien en bloeien. Maar ik heb jullie nodig zodat het niet SPAAK loopt□..

Groet, Léonie

Ard en Carin de Leeuw

We zijn verhuisd naar Yei, een klein dorpje 6 km van Kali vandaan. We wonen nu middenin de Laarim wat een praktische locatie is, nu we teamleiders zijn geworden van het

nieuwe Laarim team. Teamleiders, met als hoofdlijn visie en strategie uitzetten voor kerkstichting in de Laarim. En ervoor te zorgen om teamgenoten te ondersteunen in datgene wat ze nodig hebben om hun werkzaamheden in de Laarim te doen. En dat alles naast onze eigen werkzaamheden om het evangelie te verspreiden onder de Laarim mensen.

Ons huis is omringt met Laarim huizen en dat maakt dat het een stuk drukker is om ons huis heen. Ondanks dat we er aan moeten wennen, genieten we van deze bedrijvigheid. Tenminste... bijna altijd. Vannacht werd ik wakker van een schaap die onder mijn raam leek te blaten. Verdwaalt en op zoek naar zijn huis, naar zijn herder. Het haalde mij uit mijn slaap. Gelukkig had ik oordopjes bij de hand en kon ik verder slapen. Maar als ik erover nadenk dan word ik geraakt hoe gewoon een verdwaald schaapje voor me geworden is. Schaapjes/mensen die verdwaalt zijn en op zoek naar hun herder/Maker. En hoe vaak ik daarvoor mijn ogen sluit en verder probeer te gaan met

slapen en leven. Zoveel verloren schaapjes op zoek. Soms zonder dat ze het zelf weten. Wat doe ik/jij hieraan?

Afgelopen maand liep ik, Carin, samen met Boaz en Manoah achter

Angelo aan. Angelo is een Laarim gelovige die onderdeel is geworden van ons team. Hij heeft een groot hart voor de Laarim. Hij leidt meerdere bijbelstudiegroepen per week en God gebruikt hem om de vele Laarim mensen te vertellen over Hem. We zien meerdere mensen door Angelo heen tot geloof komen.

Deze maand is het regen seizoen begonnen en dit betekent dat er weer water is om mensen te dopen. Er wachten 7 nieuwe gelovigen die het verlangen hebben om gedoopt te worden. En nu de regen gekomen is kan hun verlangen werkelijkheid worden. We staan bovenop de berg samen met mede Laarim gelovigen en overige nieuwsgierige mensen.

We delen het evangelie en leggen uit wat dopen betekent.

We zingen en bidden samen en daarna zijn we getuige van 7 mensen die gedoopt worden.

Wat een feest!

Ik geniet altijd enorm om dopelingen boven water te zien komen. Hun gezicht die stralend boven water komt. De uitdrukking van blijdschap en zegen is zo duidelijk van hun gezicht af te lezen. Het was een prachtige dag. 7 schaapjes hebben hun weg naar huis gevonden.

Mijn gebed is dat mijn hart geraakt zal blijven voor verloren schapen/mensen. En dat ik het verlangen zal (blijven) houden om deze schapen naar huis, naar de Vader, te leiden. Hoe is dat voor jou?

Bestuursleden gezocht

Vanaf de oprichting van AIM is het bestuur en jaar of 20 jaar constant geweest. Daarna is het bestuur op de penningmeester na helemaal vervangen. Helaas is een nieuwe voorzitter vrij kort na zijn aanstelling overleden. Sinds die tijd zijn we in beperkte samenstelling verder gegaan. Al lange tijd voelen we dat we enige kennis missen op het gebied van promotie van zending en AIM International in het bijzonder.

Doordat we het als bestuur naast onze dagelijkse werkzaamheden doen merken we dat het noodzakelijk

is de werkzaamheden over meer mensen te verdelen.

De verdeling in het bestuur is nu zo dat de penningmeester (Dirk) de volledige administratie verzorgd. Margreet is verantwoordelijk voor de gebedskring en Bert Martijn functioneert als voorzitter/secretaris.

Mobilisatie wordt door Gerla gedaan wat neerkomt op de begeleiding van kandidaten. Echter Gerla heeft aangegeven dat dit moeilijk te combineren is met haar eigen werk.

Wij doen dit omdat er nog te veel onbereikten zijn in Afrika. Prachtig om steeds weer verhalen te horen dat mensen tot geloof gekomen zijn. Niet alleen via AIM werkers vanuit andere landen maar ook vanuit Nederland. Die werkers kunnen niet gaan als wij dat niet vanuit Nederland ondersteunen.

Daarom willen we u vragen om eerst en vooral te bidden of de Heer ons mensen op ons pad brengt die dit werk verder willen uitbouwen. Daarbij kan het zijn dat de Heer juist u op het oog heeft.

Met name mensen met kwaliteiten voor promotie/communicatie of voor mobilisatie zouden we er graag bij willen hebben.

Het bestuur van AIM International

Verjaardagen werkers

02-02	Léonie	01-09	Vanya Hofmann (2004)
21-02	Dani Hofmann (2011)	17-10	Issa Hofmann (2006)
25-03	Annemarie	01-11	Amy de Leeuw (2015)
30-03	Boaz de Leeuw (2011)	03-11	Ard
08-04	Juda de Leeuw (2018)	04-11	Janny
29-07	Siemen Hofmann (2015)	23-11	Manoah de Leeuw (2012)
23-08	Abbey Hofmann (2008)	29-11	Carin
28-08	Jurgen	09-12	Katja

Adressen werkers

Annemarie Boks
Adj, DR Congo
c/o PO box 640
Arua
Uganda
annemarie.boks@aimint.org

Léonie Dieleman, p/a
Wilgenhoekweg 39a
4333 RG Middelburg
leonie.dieleman@aimint.org

Jurgen en Katja Hofmann
BP 714
Antananarivo101
Madagaskar
jurgen@jurgenenkatja.nl

Janny van der Klis
Apartment 79
Stranmills Wharf, Belfast BT9 5GN
Noord-Ierland
janny.vanderklis@btinternet.com

Ard en Carin de Leeuw
P.O.Box 4008
Kampala
Oeganda
ard.deleeuw@aimint.org

AFRICA
INLAND MISSION

eu.aimint.org/nl

Contactadressen AIM Nederland:

- Secretariaat: Bert Martijn Dijkstra
W.F. Smitlaan 36
3705 TZ Zeist
e-mail: director.nl@aimint.org
tel: 06-22696307
- Penningmeester: Dirk Visser
Uiverweide 36
6708 LC Wageningen
e-mail: finance.nl@aimint.org
tel: 0317-712467 (tijdens kantoortijd)
- Gebedsgroep: Margreet de Borst
Dukaatslag 6
3991TC Houten
e-mail: gebed.nl@aimint.org
tel: 030-6360726
- Mobilizer: Gerla van Zandwijk
Edisonstraat 29-1
1098 TC Amsterdam
e-mail: gerla.vanzandwijk@aimint.org
tel: 06-18478173

AFRICA
INLAND MISSION

eu.aimint.org/nl